

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ

"Ολη η εξυπνάδα, η φαντασία και η ψυχική διάθεση ενός λαού φαίνεται στα δημοτικά του τραγούδια, στα έθιμα κ' οι δεισιδαιμονίες του, πού είναι ο μόνος πιστός καθρέφτης της ψυχής και της νοοτροπίας του. Οι Άνατολίται έχουν κι' αυτό το μεγάλο τέτοιο λαογραφικό πλούτο. Και απ' τις άπειρες προλήψεις και δεισιδαιμονίες τους, σταχυολογούμε μερικές, τις πιο χαρακτηριστικές.

— "Όταν κανένα τόν δαγκώσει λυσσασμένο σκυλί την τεσσαρακοστή νύκτα απ' τη μέρα που τόν δάγκωσε, να την περίση άγρυπνος. Αν το άτιχημα αυτό συμβή σε κ' νένα άλογο, ο κάτοχός του πρέπει την ίδια ώμισμένη νύκτα, να μην τ' αφήσει καθόλου ν' κλείση μάτι. Μι' ύπαρχουν και πολλοί άλλοι τρόποι για ν' αποφύγη ο δαγκωμός τις δυσαρεστές συνέπειες που μπορεί ν' έχη η έπαφή των ένδιων του λυσσομένου σκύλου με τις σάρκες του. Να γάρη π.χ. νερό από σαρίντα κύματα της θαλάσσης μ' ένα ανατολίτικο τσίσι που το λένε «κουτούς τσίσι» και ν' έλουστή μ' αυτό. "Η ν' έπληξ' απ' το χέρι σαρίντ' γυναικών, (λοιοστέφανες), που παντρεύθηκαν μονάχα μιά φορά στη ζωή τους. Ψωμί και σκόρδο και ν' το φάη.

— "Αν μιά γυναίκα έχει την άτυχια ν' αμείβη παιδί, π' πει ν' έπληξ' από έφτι γυναικείες μονοστέφανες, έναν παπά απ' τη καθεμιά ν' φτιάξη με αυτό, ένα σταυρό και ν' τον κρεμάση απ' το λαιμό της.

— Στους έλληνες της Άνατολής, είναι βαθύ ριζωμένη η πρόληψη πως οι Τούρκοι βρ' κοκκιάζουν και τριγυρνούν τη νύκτα στους δρόμους.

— "Όταν σε κανένα σπίτι βρεθ' η πυροστιά ή άνισκελα, αυτό σημαίνει πως ο νοικοκύρης θ' έ χωθή ως το λιμό στα χρέη!

— Στην Άνατολή αποφεύγουν ν' πατάνε πάνω σε προσκέφαλο γιατί εκείνος που θ' έ κλην αυτή την άπρουσηρία, δε θ' έ ψηλώση καθόλου!...

— "Όταν κανένα σκυλί αρχίζει ν' άλυχτά η ύστερ' απ' τα μεσάνυχτα, σημαίνει πως θ' έ πεθάνη σ' αυτό το μαχαλά κάποιος απ' τους γειτόνους!...

— Παρασκευή μέρα δεν κάνει ν' κόβουν τί νύχι τους. — "Όποιος βγάξει κ' ιθαράκι στο μίτι, θ' έ γίνη μιά μέρα... πλοίαρχος!...

— "Όταν δούνε βάτραχο ή σαύρα, κλείνουν άμέσως το στόμα, επειδή τα δόντια πέφτουνε αν τ' έ ζήρα αυτ' προλάβουν ν' τ' ά... μετρήσουν!...

— Την ημέρα του Άγιου Θεοδору του Τύρωνος, μαζεύουν όλα τ' έ κόλλυβα που μοιράζονται στην έκκλησί, τα ξεραινουν στον ήλιο κ' ύστερα δίνουν σε κάθε ναυτικό του τόπου κ' από λίγα. Έκείνος π' έλι όταν βρεθ' στη θάλασσα και τόν πιάση τρικυμία δεν έχει παρ' ν' ριξη λίγα απ' αυτ' τα κόλλυβα στο ύψ' στοιχείο, για ν' έρυχθή άμέσως!...

του Χάρι Βροθέι, μακούά απ' το ήμισιγνωμομένο Κάποι—πόδ δεν το είχε ξαναδ' από δω και τ' έ χόλια η Άσσόντα Σκότο, τ' έ ώραιο αυτό και έλατο λουλούδι που το ξερωσαν απ' τον τόπο του, ξεγυρόσε ήρωα από άνωμ'ά, από ροσιάγ'α. Το τωφ'ρό της χέρι πάγος ξαφνικά μετ' τ' έ χόλια του Χάρι, που κ' έταζε με θ' έλην το μαγαμένο πανέμορφο κ' έτάδατο αυτό άνθος να σβήνη αγά—ορά. Έσπερε σ'α τ' έ και της ενθ'όσεσ' λόγια άγ'αλις σ' αυτ'. Η Άσσόντα γέροντ' τ' έ ώραία της μ'ατα, τον κ' έταζε μ' άγ'ατη, τον χυμογ'ισσε λυπημένη και ξερωγ'ος... Μαζάθηκε σ'άν λουλούδι, ποίησε τον ήρωα και τ' έ φος της παιτιάδας του...

Mati de Serao

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ, ΔΙΑΛΟΓΟΙ, ΑΠΕΚΔΟΤΑ, ΑΣΤΕΙΑ

Η καλόκαρδες φιλενάδες :

- Τώμαθες πως παντρεύομαι ;
- Άλήθεια ;
- Βέβαια ! Γιατί λοιπόν δεν με έρωτάς τί δουλειά κάνει ο μέλλον σύζυγός μου ;
- Τό ξέρω προτού μού το είπης...
Τί ξέρεις ;
- Φυσικά. Κάνει μιά μεγάλη...
ζουταμιά !...

***

Πρακτικός σύζυγος :

- Μιλώντας χθές με τη γυναίκα μου της έδωσα κάτι... που την έκαμα ν' αμ' μου ξαναμυζήση πιά.

Κανένα δώρο :

- Χι...

- Ό ! φίλε μου ! Να ζωής τη ζωή σου, πές μου και μένα τί της έδωσες, να ζάμο το ίδιο και στη δική μου γυναίκα !

- Άπλούστατα. Της έδωσα... μιά χροδιά στο αγόρι, που θ' έ κλην τρετ' βδομάδες ν' αμ' γ'αλή λέξ' !...

***

Μεταξύ πατρός και υιού :

Άν μου λέξ, Μπαμπά ! Έάν, όταν μεγαλώσω, τοίσις έκατό χιλιάδες δραχμές π' ές τρία τοίξ έκατό, τί θ' αμ' δώσουν ;

Έκατό χιλιάδες π' ές τρία τοίξ έκατό, παιδί μου, θ' αμ' δώσουν... την έντύπωση ότι είσαι... ήλιθος !

***

Μεταξύ καλλιτεχνών :

- Βλέπεις αυτό που ζωάτο στα χέρι μου ; Είναι μιά βόμβα που θ' αμ' ανατινάξη ολόκληρη την... Έρωσ' τη ! Θ' αμ' την κ' έλην ν' αμ' ζωοπηλάχ' χρομία ολόκληρη !...

- Θεέ μου ! Τί λέξ ; Θ' αμ' ζωοπηλάχ'...

- Φυσικά...
- Μ' αμ' είδους βόμβα είξ ;

- Άν είξ βόμβα, βλάνα, είξ ένα... φ' ές τ' έστ !

***

Τό κόλπο του :

Έγω, δούκις κανένας δανιστής μου τολμήση ν' αμ' ζωάη για ν' αμ' το έ ξεοφλήσω τό ζωάο του, θημάσω και δεν τοτ' το πληρώσω.

Και δούκις δεν σου ζωάει ;
- Έν τοιαύτη περίπτωση, περιμένο πάντοτε... ν' αμ' ζωάη !...

***

Ο νοικάρης ζωγράφος :

Ο ιδιοκτήτης. - Το ένοικιο τού παραμένου μηνός, για το δοματίό σας, μού το ξεοφλήσατε κάνοντας το πορτραίτο της γυναίκας μου. Τού τρέχοντος μηνός αμ'αν θ' αμ' το ξεοφλήσετε, με το δικό μου πορτραίτο. Άλλά τού ερχόμενου μηνός, πως θ' αμ' μπορέστε να μού το πληρώσετε ;

Ο Ζωγράφος. - Ό ! Μ' η φοβήσθε ! Θ' αμ' περιμένο ως ότου αποκτήσετε κανένα παιδάκι για ν' αμ' το ζωάει !

